

Kırmızıfare

çocuklar için edebiyat dergisi

Cilt: 7 Sayı: 82

Ağustos 1998

Mavibulut

Kırmızıfare Çocuklar İçin Edebiyat Dergisi 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununun 55. maddesi gereğince incelenmiş, eğitim ve öğretim açısından 24 Aralık 1990 tarihli, 2328 sayılı Tebliğler Dergisi'nde okullara tavsiye edilmiştir.

ISSN 1300-3291
Kırmızıfare
çocuklar için edebiyat dergisi

Cilt: 7 * Sayı: 82 * Ağustos 1998

Sahibi ve Sorumlu Müdürü: Fatih Erdoğan

Danışma Kurulu:

Prof. Dr. Meral Alpay, Ferit Avcı, Yıldırım Derya, Mustafa Eremektar, Turan Yüksel

Abone Servisi:

Selma Erdoğan

*

Ayda bir çıkar.

Fiyatı: 300.000TL

Abonelik Bedeli:

Yıllık 12 sayı: 3.500.000TL

(Cilt kapağı yıl sonunda abonelere ücretsiz gönderilir.)

Yurtdışı: DM70.

Yurtdışı taahhütlü: DM85

Baskı: Yayıncılık Matbaası (567 80 03)

*

MAVİBULUT YAYINLARI

Yeniçarşı Cad. 33 Ferah Ap. Kat:4 80060 Galatasaray İstanbul

Tel: (0212)252 63 75-76 * Faks: (0212)244 08 60

mavibulut@superonlinc.com

Kapak: Ülkü Ovat

Merhaba,

82. sayımıza geldik bile.

Yıllar ne çabuk geçiyor değil mi? Kırmızıfare'nin ilk çıktığı 1990 yılından bu yana 8 yıl geçti. O zaman ilkokula başlayanlar bu yıl liseye gidecek, tabii okula gitmeyi sürdürüyorlarsa.

Bu aydan sonra okullar açılıyor. Bu sayıyla birlikte size küçük bir armağan gönderiyoruz. Bu maymunlu bilmeceyi . arkadaşlarınıza da sorun, bakalım bilecekler mi?

Çarkı A konumunda tutup arkadaşınıza resimdeki

maymunları saydırın.

Sonra çarkı B

konumuna getirip yine saydırın. Cevap?

İnanılmaz, değil mi?

Haydi bakalım, bilin.

Nereye gitti bu maymun?

Bu oyunu abonelerimize

gönderdik. Ayrıca,

dergimizi beğenerek

abone olmak isteyen

herkese de gönderiyoruz.

Dergimizin ortasındaki

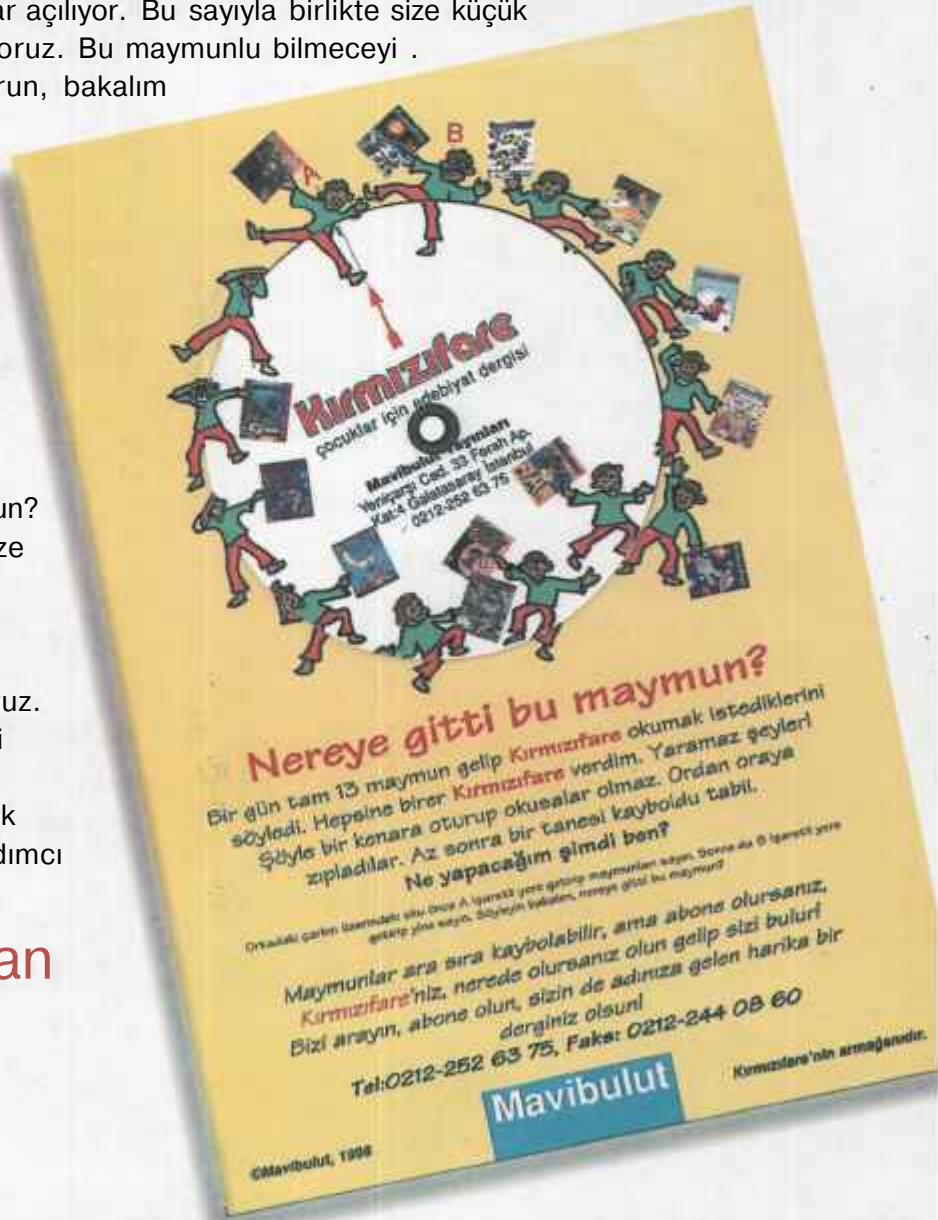
abone formunu

arkadaşlarınıza vererek

abone olmalarına yardımcı

olabilirsiniz.

Fatih Erdoğan

Fındıkfaresi

Yetenekli abonelerimizin sayfası

Ben BARIŞ ÖZÇELİK . 4 Ocak 1990'da İstanbul'da doğdum. Şair Nedim İlköğretim Okulunda okuyorum. Bu sene 3. sınıfa geçtim. Şiir ve hikaye yazmaktan hoşlanıyorum, birde yazdıklarım beğenilirse daha çok seviniyorum. Yazarken karışılmasından ve yazdıklarımın düzeltilmesinden hoşlanmıyorum, çünkü o zaman yazdıklarım bana ait değilmiş gibi geliyor. Boş vakitlerimde futbol oynuyorum ve bol bol yürüyorum. Annemle birlikte KIRMIZI FARE ve BİNBİR KİTAP dergilerine

Barış Özçelik

Öğretmenim Nahide Bilgiç için;

ÖĞRETMENİM
Bize öğretirsiniz
okumayı yazmayı.
Bize öğretirsiniz
Sevgiyi ve saygıyı.

Tatlı gülüşünüzle
sınıfa renk katarsınız.
Bizi sevgiyle kucaklar,
ana şevkati verirsiniz.

Uzun yıllar geçse de
unutmayız sizi biz
Kalbimizde kurduğunuz tahta
kimseyi oturtmayacağız.
Ve bilinki her zaman
sevgi saygı duyacağız.

BARIŞ ÖZÇELİK

ŞEHİT ASKER

Giden gider,
gelen gelir.
Bazıları
gider gelmez.
Şehit olur güzel asker.
Askerlere yazık olur.

BARIŞ ÖZÇELİK

ATATÜRK

Kurtardı yurdumuzu,
O büyük şanlı asker.
Savaşta başa geçti,
Haydi askerler dedi.
Sayesinde düşmanlar,
Yurdumuzdan kovuldu.
Cumhuriyeti kurdu.
İnkılapları yaptı.
Yurdumuz sayesinde
Uçurumdan kurtuldu

BARIŞ ÖZÇELİK

KÖYÜM

Giderim;
köyümün topraklarına
Alırım;
sazımı elime
Çalarım;
neşeli neşeli

BARIŞ ÖZÇELİK

Kuyumcu Saksagan

Nursel Saygınar

Resimler: Uğur Köse

3

Bilge ninem bana bir şarkı öğretti:

*"Saksagan kanada kalktı,
Gıcır gıcır gıcırdadı;
Kanadıyla gagasıyla
Mutlu haber muştuladı. . "*

Ninem diyor ki:

"Bizim burada saksığana
'alacakarga' diyorlar. Uzun gagalı, uzun
kuyruklu bir karga türü. Değişik
renklerde olanları da vardır, ama bizim
burada siyah beyaz alacalı var.

Kanatlarının ve kuyruğunun ucu parlak
koyu mavidir. Öyle de güzel öter ki."

"Gıcırk! Gıcırk! Gıcırk!"

Saksığan uğur kuşudur, haber
kuşudur, konuk kuşudur. Kimin evine
yakın, bahçesinde, ağacında öterse ona

kutlu haber, mutlu haber gelir; konuk gelir.

"Alaca karga gıcıladı, haber geldi.

"Alaca karga gıcıladı, konuk geldi," derler.

Saksağan uğur, haber, haber kuşudur da, ama hırsızdır da. Diğer kargalar gibi sabun ve ceviz çalar. Hem ot, hem et yer. Yüksekliği seven, soylu bir kuştur. Yuvasını, ağaçların en yüksek dallarına yapar. Yuvasını yaptığı çalı çırpıyı çamurla sıvar. Bunun için, saksığana; "yapı ustası kuş", "inşaat mühendisi kuş" derler.

"Yüksekliği sever ya saksığan, ağaçların en yüksek dallarındaki yemişleri yer. Ağaçların en yüksek dallarındaki yemişler, yağmuru, güneşi, en iyi gören yemişlerdir. Bu yüzden, en ballı, en erişkin yemişlerdir. Soylu ve yüksekliği seven kuş saksığan, işte o en ballı, erişkin ve güzel yemişleri yer. İşte sana bir saksığan adı daha; seçici kuş..."

Ne kadar ilginç! Ninemin anlattıklarından ve öğrettiği şarkıdan sonra saksığanları çok sevdim. Demek ki insanlar, bilmeden anlamadan sevmiyorlarmış. Ben de öğrendim, anladım ve sevdim.

Bizim bahçede çok yemiş ağacı var. Elmalar, armutlar, vişneler, cevizler, erikler, dutlar, kayısılar ve kirazlar... Mevsimine göre, yemişler eriştiğinde onları toplar, silkeler, değerlendiririz. Toplamadan ya da silkelemeyen önce, kuşlar yemesin ya da yaralamasın diye,

ben bekçilik ederim. Dutlar ve cevizler silkelendiği için yüksek dallarında pek yemiş kalmaz. Kayısı ve eriklerin alçak dallarındakileri toplar, yüksek dallarındakileri de silkeleriz. Ama vişne, kiraz, elma ve armutların yüksek dallarında hep yemiş kalır. Elma ve armutların yüksek dallarındaki yemişleri kimilerinin "alacak", kimilerinin "hapkapan" dedikleri; ucuna lale biçiminde küçük tahtalar çakılmış sıırıklarla, yaralamadan toplarız. Kiraz ve vişneler için aynı şeyi yapamıyoruz. "Kuş hakkı" deyip dallarında bırakıyoruz. Kuşlar, özellikle saksığanlar yiyor.

Bu yıl bahçemizde ağaçlar bol yemiş verdi. Dutları silkeledik; pestil, pekmez yaptık. Kirazları, vişneleri, erikleri, kayısıları topladık; ya reçel yaptık, ya kuruttuk, ya sattık. Bu ağaçların yüksek dallarındaki yemişleri de kuşlara, saksığanlara bıraktık. Yesinler doyanacak. Ama niye en ballı, erişkin, güzel yemişleri kuşlar yiyor?

Cevizlerden sonra, sıra elma ve armutlara geldi. Bu yıl kendi kendime söz verdim. Ne yapıp edecek, yüksek dallardaki elma ve armutları kuşlara, özellikle saksığanlara bırakmayacaktım. Ağaçların doruk dallarına kadar çıkabiliyorum nasıl olsa. Uzanabildiklerimi alırım, uzanamadıklarımı alacakla alırım.

Elma ve armutlar toplanırken ninem diyordu ki:

"Armudun iyisini ayılar yer,' derler. Yanlış. Armudun da, elmanın da, tüm yemişlerin de en iyisini saksaganlar yer. Bu yıl elma ve armutlar çok güzel oldu. Ama en güzellerini saksaganlar yiyecek."

"Afiyet olsun!" dediler.

"Olmasın, olmasın! Olmayacak! Çünkü ben onlara bırakmayacağım!"

Elma ve armutlar toplandı; tasalandı, sasaklandı. Yemeklikler, soymacalıklar ve salatalıklar ayrıldı. Sonrası bana kaldı. Alacağı koltuğumun altına sıkıştırdım, balarmuduna çıktım. Çengelli sepeti de yukarı çıktıkça yüksek dallara astım. Böyle böyle doruk dallara ulaştım. Doruk dallardaki balarmutları ninemin dediği kadar erişkin, ballı, parlak ve kocamandılar. Baktıkça ağzım sulandı.

Sırtımı bir dala verdim, sepeti yüksek bir dala astım, alacağı yüksekteki armutların birinin altına tuttum. İyice armudu kavrayınca, alacağı hafifçe çevirdim. Armut alacağın içine düştü. Göğüs hizama indirip alacağın içinden aldım, sepete koydum. Keyifli bir işmiş

bu. Ben keyif alıyordum ama bizimkiler aşağıdan korkuyla kaygıyla bağıyorlardı.

"Düşmem, düşmem! Saksaganlara armut bırakmayacağım!" dedim. İşime, keyfime devam ettim.

"Aaa! Şu dalların arasında bir sepet var!" Alacağı bir dalın çatalına bıraktım, Yukarıdaki dalları doğru çıkmaya başladım. İncelen dallara çıkarken bir çatırtıyla yüreğim ağzıma geldi. Az daha düşecektim! Bizimkiler, yine bağırdılar aşağıdan. Onlara el salladım yine çıkmaya devam ettim.

Tam dorukta, ayaklarımı sağlama aldım, dudum.

"Aaa! Bu bir yuva! Ninemin dediği saksagan yuvası!"

Kocaman, yayvan, bir sepet gibi. Gerçekten de büyük bir özenle kurulmuş, çamurla sıvanmış. Tam usta işi. Saksagan gerçekten yapı ustası, inşaat mühendisi bir kuş.

"Bunlar da ne? Bu yuvada bir sürü şey var! Yüzükler, kolyeler, küpeler, küçük şişeler, renk renk cam kırıkları..."

Hepsini topladım, sepete doldurdum. Alacağı çatalda bıraktım, sepeti aldım, aşağı inmeye başladım. Aşağı indim. Ortılığı sese, çığlığa verdim. Bizimkiler kaygıyla, bağırs çağrış başıma toplandılar. Sepetin içindekileri yere boşalttım. Herkes şaşkın, ninem tepkisiz gülüyor. Herkes yere boşalttıklarını sahiplendi:

"Bu benim kaybolan küpem!"

"Bu da benim geçen yıl kaybolan yüzüğüm!"

"Aaa! Günay'ın parfüm şişesi!"

Daha neler neler!
Ninemi tepkisiz ve gülerken görünce sordum, söyledi:

"Saksağanlar, parlak nesneleri yuvalarına taşırlar. Nesneler parlar ve yuvaya zarar vermek isteyen hayvanların gözleri kamaşır. Böylece saksağanların yuvalarına zarar veremezler. Saksağanların sabun ve yemiş hırsızlığına kızılabilir ama, parlak nesne hırsızlığına kızılmamalıdır.

Çünkü, bir nedeni ve mantığı vardır."

"Saksağanlar uğur, haber ve konuk kuşuydular. Yüksekleri seven, soylu kuştular. Hırsız kuştular. Yapı ustası inşaat mühendisi kuştular. Seçici kuştular. Bunca ad yetmedi onlara. Bir de kuyumcu kuş oldular. "

"Heeey! Saksağan!
Kuyumcu saksağan!
Ötsene! Gıcılasına!

Kırmızı, parlak boncuklarım var;
çalsana! Yuvana taşısana!!!"

DİKİLİTAŞIN YAZILARINI KİM YAZDI?

Müfettiş sınıfa girip ilk gözüne çarpan öğrenciye sordu:

"Söyle bakalım, yavrucuğum. Dikilitaşın üzerindeki yazıları kim yazdı?"

Çocuğun rengi bembeyaz oldu. Titreyerek yerinden kalktı.

"Vallahi ben yazmadım öğretmenim!" diye cevap verdi.

Müfettiş biraz bozularak öğretmene döndü.

"Siz bu çocukları böyle mi yetiştiriyorsunuz?" diye sordu.

Öğretmen telaşla cevap verdi:

"Efendim, bu çocukları bilirsiniz; yazarlar yazarlar, sonra da yazmadık derler!"

Müfettiş öfkeden küplere bindi. Soluğu müdürün odasında aldı ve durumu anlattı. Müdür babacan bir ses tonuyla, "Siz üzülmeyin efendim," dedi. "Ben araştırmam ve kim yazdıysa hemen sildiririm, siz merak etmeyin."

Para Nasıl Kazanılır?

Daha önce çıkan bölümün özeti:

Ben, Orhan, Mustafa, Ayşegül ve Aslı dünyayı dolaşmaya karar vermiştik. (Kırmızıfare Sayı:1, "Kızlar Hep Sorun" adlı öykü.)

Yalnız, hangi yoldan gideceğimize karar vermemiz gerekiyordu. Bunun için de öncelikle bir küre bulmalıydık. Biraz maceralı oldu, ama bulduk. (Kırmızıfare Sayı:4, "Hangi Yoldan Gideceğiz?" adlı öykü.)

Yine de bir sorun vardı. Dünyayı yürüyerek dolaşmak için deli olmak gerektiğini söylemişlerdi. Elinde direksiyonla bütün sokaklarda koşturan Deli Hidayet'in yıllardır bir yere gidemediğini görünce deli olmak yerine, bizi arabayla götürecek birini bulmaya karar verdik. Minibüsçü Altan Ağabey, kahvede kâğıt oynarken, "Tamam, tamam, ben götürürüm," deyip bizi başından savdı. Böylece araba sorunu da çözülmüştü, ama son olarak en ciddi sorunla karşı karşıyaydık: Para. Herkes bize bu işi için para gerektiğini söylüyordu. (Kırmızıfare Sayı:7, "Para da mı Gerekliyor?" adlı öykü.)

Ayşegül, Aslı, Orhan, Mustafa, ben dünyayı dolaşmak için gerekli olan parayı Ayşegül'ün babasından istemeye karar verdiğimiz için, onun işten gelmesini bekliyorduk. Ayşegül annesiyle bir yerlere gittiğinden bizle birlikte değildi.

"Hangi yoldan gelecek?" diye sordu Orhan. Aslı sağ tarafı gösterdi.

"Buradan. Ben biliyorum, her akşam elinde paketlerle bu yoldan geliyor."

Beklemeye devam ettik. Yan komşular, daha uzaktaki komşular, tanımadığımız ne kadar komşu varsa hepsi birer ikişer evine döndü. Bir tek Ayşegül'ün babası Atıf Amca ortalarda görülmüyordu. Orhan sonunda sıkıldı ve, "Ben gidiyorum," dedi, "Karnım acıktı."

Mustafa da onu izledi. Aslı ile ben bir süre daha beklemeye karar verdik. Atıf Amca'yı çok az tanırdık, çünkü çok

az konuşurdu. Yüzünde hep bir gülümseme olurdu, ama şöyle sesli bir kahkaha attığı duyulmamıştı.

Az sonra beklemekle ne kadar iyi ettiğimizi anladık, çünkü Atıf Amca köşeden elinde paketlerle belirdi. Koşarak karşısına çıktık ve ikimiz aynı anda çığlık çığlığa, "Hoş geldin, Atıf Amca!" diye bağırarak.

Atıf Amca bir şeyler düşünüyor olmalıydı ki, kısa bir "Hö!" sesi çıkarak yerinden sıçradı ve elindeki paketleri düşürdü. Hemen paketleri topladık. Atıf Amca o sırada derin derin soluk alıyordu. Alnı terlemişti.

"Siz miydiniz, çocuklar," dedi. "Böyle birden şeyedince... Aklım gitti!"

"Paketlerini taşıyalım mı Atıf Amca?" dedi Aslı. Bir yandan da bana göz kırptı. Ben de, "Taşıyalım, Atıf Amca," dedim. Ne de olsa Atıf Amca bize dünyayı dolaşmak için gereken

Fatih Erdoğan

parayı verecekti.

""Ben taşırım, sağolun çocuklar," dedi. "Hem geldim zaten."

"Olmaz olmaz," dedik ve paketlere yapıştık. O bırakmadı. Biz bırakmadık. Bir süre çekiştikten sonra adamcağız nefes nefese kaldı ve teslim oldu. Paketler elimizde eve doğru koştuk. Atıf Amca arkamızdan yetişip kapıyı açtı. Hemen onunla birlikte içeri girdik.

"Teşekkür ederim çocuklar," dedi. "Çok iyisiniz."

"Bir şey değil," dedik.

"Asıl siz çok iyisiniz," dedi Aslı.

"Ben ne yaptım ki çocuklar?"

"Yapmadınız ama yapabilirsiniz," diye atıldım. Sözü ne kadar güzel konuya getirmiştik. Atıf Amca'dan, yapacağımız dünya gezisi için para istemenin tam zamanıydı. Bu konuda Ayşegül'den bile atik davranmıştık. Kafamda, uygun cümleleri oluşturmaya koyuldum.

"İıııı... Atıf Amca, biliyorsunuz," diye başlayacaktım söze. "Siz zenginsiniz ve..."

Burda durdum. Böyle bir giriş hoş değildi. Zenginlikten söz etmemeliydim. Ona parası için yaklaştığımızı anlamamalıydı. Ama aslında doğru olan gerçekten de ona parası için yaklaştığımızdı, çünkü daha önce hiç onun paketlerini taşımayı düşünmemiştik. Daha açık olmaya karar verdim. Şöyle diyecektim:

"Atıf Amca, bugün sizin paketlerinizi

taşımamızın nedeni..."

Tam böyle başlamaya niyetlendim ki, Atıf Amca, "Sizin için ne yapabilirim ki çocuklar?" dedi.

"Şeyyy..." dedim. Kafamdaki kurgu dağılmıştı. En beklenmedik yerinden konuya girdim. "Biz dünyayı dolaşacağız, ama para gerekiyormuş."

Atıf Amca önce uzun uzun yüzüme baktı.

"Dünyayı mı dolaşacaksınız?"

"Evet, dünyayı dolaşacağız. Ayşegül de gelecek," dedi Aslı.

"Ayşegül de mi gelecek? Tuhaf. Bana bundan hiç söz etmedi."

Öfkeyle Aslı'ya baktım. Şu kız ne zaman konuşup ne zaman susacağını hiç bilmez. Bir çuval inciri berbat etti işte. Ama öfkeli bakışımı anlamadı bile. Anlattıkça anlatıyor:

"Minibüsçü Altan Ağabey minibüsüyle götürecekt bizi. Geçen gün kahvede söz verdi."

"Minibüsçü mü? Kahvede mi?"

"Tabii, parayı da sizden alacaktı. Ayşegül öyle söyledi."

"Benden mi?"

Zil çalmıştı. Atıf Amca kapıyı açtı. Ayşegül'le annesiydi. Atıf Amca asık bir yüzle, "Biz biraz yalnız kalalım," deyince hemen kalktık. Ayşegül şaşkın bakışlarla kapıyı arkamızdan kapadı.

Ayşegül'ü iki gün hiç görmedik. Bir akşamüzeri toplanıp konuştuğumuz yere geldi. Merak içindeydik, ama bir şey soramıyorduk. Uzun uzun bizimle

oturdu. Sonra da, "Ne biçim arkadaşsınız?" dedi.

"Niye?" dedik.

"Hiçbir şey sormuyorsunuz," dedi ve gülmeye başladı. Biz de güldük.

"Dövdü mü?" dedi Aslı.

"Kim?" dedi Ayşegül. Şaşırmıştı.

"Baban..."

"Yoo, niye dövsün ki, babam beni hiç dövmez. Yalnızca minibüsçüyle ne işim olabileceğini, sonra da kahvede ne aradığımı sordu. Bir de kazandığı parayı ailemiz için kazandığını, herkese dağıtamayacağım söyledi. Çok istiyorsak kendi paramızı kendimiz kazanmalıymışız."

Bunu hiç düşünmemiştik. Orhan, "İyi fikir," diyerek hepimizin aklından geçeni söyledi. Beklenen soruyu ise her zaman olduğu gibi Aslı sordu:

"Parayı nasıl kazanacağız?"

"Çalışarak," dedi Mustafa.

"Nerede çalışacağız?"

Düşünmeye başladık. Markette çalışan bir sınıf arkadaşımız vardı. Alışveriş yapanların poşetlerine aldıklarını dolduruyordu. Karşılığında da ona bozuk paralar veriyorlardı. Ama bu kadar küçük paralarla kaç sene çalışmamız gerekirdi kim bilir. Para kazanmanın daha hızlı bir yolu olmalıydı.

"Banka soyalım!" diye bağırdı Orhan. "Yüzümüze çorap takalım, bankaya girip, "Bu bir soygundur!" diye bağıralım sonra da paraları alıp

kaçalım."

"Çorap mı?" diye sordu Aslı. "Ben çoraplarımı kafama takmam."

"Akıllım, tanınmamak için," dedi Orhan.

Aslı'nın ayaklarına baktık. Sarı üzerine kırmızı benekli çoraplarını bilmeyen yoktu mahallede. Hiç ayağından çıkarmazdı sanki. Aslı deyince akla önce onun kırmızı benekli çorapları gelirdi. Üstelik yaz kış da giyerdi onları. Aslı bu çorapları kafasına geçirse de onu herkes tanırdı.

"Tamam tamam," dedi Orhan.

"Çoraplarımızı değiştiririz. Senin çoraplarını ben takarım, benimkileri sen."

"Dünyada olmaz!" diye bağırdı Aslı.

"Ben senin pis çoraplarını kafama takmam."

"Takmazsan takma," dedi Orhan. "O zaman herkes seni tanır, hapse atar."

Mustafa konuya başka bir açıdan yaklaştı. "O çoraplar kadın çorabı olacak," dedi. "Yüzlerine geçirecekler ama aynı zamanda sağı solu görecekler. Düşünsenize göremezlerse yanlış bir yere girerler ve her şey berbat olur."

"Bence biz bu soygun işini yapamayız," dedi Ayşegül.

"Neden?" dedik.

"Babam izin vermez. Ona söz verdim. Yapacağım her şey için önce iznini alacağım."

Para kazanmanın mutlaka bir yolunu bulmalıydık...

Sürecek

Üç eşsiz dergi...

Sizin için...

Aylık çocuk dergisi...

Eşi benzeri yok. Okumayı seven, güzel şeyler okumak isteyenler için... Abone olun, size hep gelelim...

12 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 4.500.000 TL

(Abone olmak için sayfayı çeviriniz.)

Büyükleriniz için...

Çocuk edebiyatı araştırmaları dergisi.

Anne babalar, kütüphaneciler, araştırmacılar, yazarlar, çizerler, öğretmenler için...abone olun.

4 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 2.200.000 TL

(Abone olmak için sayfayı çeviriniz.)

Kedi dostları için...

Kedileri ve hayvanları seven herkes için...

4 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 2.200.000 TL

(Abone olmak için sayfayı çeviriniz.)

KIRMIZIFARE ABONE FORMU

Kırmızıfare Dergisi'ne bir yıllık (12 sayı karşılığı) abonelik bedeli 4.500.000 liradır. Abone olmak için aşağıdaki yollardan biriyle ödemenizi yaptıktan sonra bu formu bize faksla veya posta ile gönderiniz.

Mavibulut Yayınları Yenıcarsı Cad. 33 Ferah Ap. Galatasaray İstanbul.

Tel: 0212-252 63 75 Faks: 0212-244 08 60 mavibulut@superonline.com

Ödeme yapmak için:

1. Postaneden: Bu formu doldurduktan sonra bir postaneden posta çeki ile Kırmızıfare Dergisi 127469 numaralı posta çeki hesabına yatırıp alındı belgesi ile birlikte formu bize gönderiniz veya faksılayınız.

2. **Bankadan:** Mavibulut Yayınları İş Bankası Beyoğlu Şubesi 1011-1298483 numaralı, Yapı Kredi Beyoğlu Şubesi 1560185-1 numaralı veya Garanti Bankası Etiler Şubesi 6201102-8 numaralı hesaba yatırdıktan sonra bu formla birlikte ödeme dekontunu bize gönderiniz veya faksлайınız.3. **Kredi Kartıyla:** Kredi kartı numaranızı ve son kullanma tarihini aşağıya yazıp bu formu bize gönderiniz veya faksлайınız.

☐ Visa	☐ MasterCard	☐ EuroCard		Sin balladur tarifi)
				/
Kart No:				

Kredi kartı sahibinin adı soyadı, imzası;

Ödeme miktarı:.....TL

Abonenin adı soyadı:

Adresi ve telefonu:

Doğum günü, ayl, yılı:

Okuduğu okul:

Binbir Kitap Abone Formu

Binbir Kitap Dergisi'ne bir yıllık (4 sayı karşılığı) abonelik bedeli 2.200.000 liradır. Abone olmak için aşağıdaki yollardan biriyle ödemenizi yaptıktan sonra bu formu bize faksla veya posta ile gönderiniz.

From the Department of
Mavibulut Yayıncıları Yenicearsı Cad. 33 Ferah Ap. Galatasaray İstanbul.

Tel: 0212-252 63 75 Faks: 0212-44 08 60 mavibulut@superonline.com

Ödeme yapmak için:

1. Postaneden: Bu formu doldurduktan sonra bir postaneden posta çeki ile Kırmızıfare Dergisi 127469 numaralı posta çeki hesabına yatırıp alındı belgesi ile birlikte formu bize gönderiniz veya faksalayınız.

2. **Bankadan:** Maviibulut Yayınları İş Bankası Beyoğlu Şubesi 1011-1298483 numaralı, Yapı Kredi Beyoğlu Şubesi 1560185-1 numaralı veya Garanti Bankası Etiler Şubesi 6201102-8 numaralı hesaba yatırdıktan sonra bu formla birlikte ödeme dekontunu bize gönderiniz veya faksılayınız.

3. **Kredi Kartıyla:** Kredi kartı numaranızı ve son kullanma tarihini aşağıya yazıp bu formu bize gönderiniz veya fakslayınız.

☐ Visa	☐ MasterCard	☐ EuroCard	Son kullanma tarihi
Kart No:			

Kredi kartı sahibinin adı soyadı, imzası:

Ödeme miktarı.....TL

Abonenin adı soyadı:

Adresi ve telefonu:

Kedi Dergisi ABONE FORMU

Kedi Dergisi'ne bir yıllık (4 sayı karşılığı) abonelik bedeli 2.200.000 liradır. Abone olmak için aşağıdaki yollardan biriyle ödemenizi yaptıktan sonra bu formu bize faksla veya posta ile gönderiniz.

Mavibulut Yayınları Yenicaşı Cad. 33 Ferah Ap. Galatasaray İstanbul.

Tel: 0212-252 63 75 Faks: 0212-244 08 60 *mavibulut@superonline.com*

Ödeme yapmak için:

1. Postaneden: Bu formu doldurduktan sonra bir postaneden posta çeki ile Kımızifare Dergisi 127469 numaralı posta çeki hesabına yatırıp alınıd belgesi ile birlikte formu bize gönderiniz veya fakslayınız

2. **Bankadan:** Mavibulut Yayınları İş Bankası Beyoğlu Şubesi 1011-1298483 numaralı, Yapı Kredi Beyoğlu Şubesi 1560185-1 numaralı veya Garanti Bankası Etiler Şubesi 6201102-8 numaralı hesaba yatırdıktan sonra bu formla birlikte ödeme dekontunu bize gönderiniz veya faksлайınız.3. **Kredi Kartıyla:** Kredi kartı numaranızı ve son kullanma tarihini aşağıya yazıp bu formu bize gönderiniz veya faksлайınız.

[illegible]

Kredi kartı sahibinin adı soyadı, imzası:

Ödeme miktarı:.....TL

Abonenin adı soyadı:
Adresi ve telefonu:

İNSANLIĞIN UZUN YOLCULUĞU

maden devri ve körüklü eritme ocakları

11

Uzun bir süre insanlar silahlarını taşlardan yapmışlardı. Taşa istenilen şekli vermek hem çok zordu, hem de bu silahlar çok sağlam veya çok kesici olmuyorlardı. Maden çıkarma ve işleme yöntemlerinin Hintliler veya Mısırlılar tarafından bulunduğu sanılıyor. Milattan 3000 yıl önce Mısır'da çok güzel bronz heykeller dökülebiliyordu. Avrupa'da bronz devri ise ancak Milattan 2000 yıl önce başlamıştır. Ticaret yapan eski uluslar madeni eşya satarlar, yaşadıkları yerde maden bulunmadığı durumlarda, ham madde getirirlerdi. Bakır, kalay ve demir, altın ve gümüşten daha değerliydi. Bakır ve kalay karıştırılarak sert bir madde olan bronz elde ediliyordu. O dönemin insanları metali eritmede, dökümde ve döğmede ustaydılar. Milattan yaklaşık 750 yıl önce ise bronzun yerini ağırlıklı olarak demir aldı. Günümüzde metalin kullanım alanları düşünülürse, eritme ocaklarında metale şekil vermenin ne kadar önemli bir gelişme olduğu anlaşılır.

Cincin Hanım Piyangoda

Bir gün Cincin Hanım mutfağında yapayalnız oturuyordu. Ama bir dakika, pek de yalnız sayılmazdı doğrusu; çünkü o küçük kız, hani Cincin Hanım'ın yılbaşında bebek armağan ettiği küçük kız da yanındaydı. Eline bir kaşık almış bir kâsenin dibini sıyrıyordu ağzını şapırdatar şapırdatar... Evet, bildiniz, Cincin Hanım kurabiye yapıyordu.

Tam o sırada kapı çalındı. Cincin Hanım, "Girin!" dedi. İçeriye üç şık hanım girdi.

"İyi günler," dediler Cincin Hanım'a. "Biliyorsunuz okuldaki şenlik sırasında piyango çekilecek. İşte biz de o piyango-ya koymak için armağan topluyoruz. Acaba siz de bir şey verebilir miydiniz?"

"Piyango mu?" diye sordu Cincin Hanım.

"Evet, piyango," dedi şık hanımlar. "Elde edilen para da yoksul öğrenciler için harcanacak."

"Ne kadar güzel! Böyle bir şeye katılmak istemez miyim?" Cincin Hanım biraz duraksadı. Piyangoya ne vermeliydi acaba? Kurabiyeler aklına geldi.

"Kurabiye versem?" dedi. "Şu bir tepsi kurabiye piştiği zaman... Olur mu?"

"Olur tabii," dedi şık hanımlar, ama

Alf Pröysen

Türkçesi: Kari Çağatay, Fatih Erdoğan
Resimler: Şahin Erkoçak

birbirlerine bakarak alaylı alaylı gülüm-sediler:

"Eğer hazır olacaksa bekleyelim."

Ama Cincin Hanım kendisi de şenliğe gitmek istediği için şık hanımlara kurabiyeleri kendisinin getirebileceğini söyledi.

Şık hanımlar gittiler. Cincin Hanım şenliğe gideceği için çok keyiflenmişti doğrusu.

Küçük kız elindeki küçük kaşıkla kâsenin dibini sıyırmayı sürdürüyordu.

"Ben de seninle gelebilir miyim?"

"Eğer annen ve baban izin verirse, tabii."

"Bence izin verirler; zaten babam bütün gün fabrikada, annem de dikişte."

"O halde saat altıda burada ol," dedi Cincin Hanım. Sonra biraz daha kurabiye hamuru yoğurmaya başladı.

Küçük kız saat tam altıda döndüğünde Cincin Hanım'ı mutfakta göremedi. Bütün kapılar açıktı. Odadan odaya geçti, seslendi, ama Cincin Hanım hiçbir yerde

yoktu.

Yine mutfağa döndüğünde masanın üstünde bir tıkırtı oldu. Hamur kâsesi tepetaklak dönmüştü. Küçük kız kâseyi dikkatlice kaldırdı ve altından üstü başı hamur olmuş Cincin Hanım çıktı!

Zavallı, yine bir çay kaşığı kadar küçülmüştü.

"Ne kadar can sıkıcı!" dedi küçük kız. "Tam kurabiyeleri fırına koymuş, kâsenin hamurunu temizliyordum ki, kâse üstüme kapanıverdi."

Cincin Hanım birden bir çığlık attı:

"Amanın! Kurabiyeleri fırında unut-tum! Çabuk çıkar, yanacaklar!"

Ama artık çok geçti. Kurabiyelerin hepsi kömür gibi kapkara olmuştu.

Cincin Hanım olduğu yerde oturup ağlamaya başladı. Çok çaresiz hissediyordu kendini. Ama sonra birden toparlandı ve düşünmeye başladı. Düşündü, düşündü, düşündü... Sonra birden kahkahalarla gülerek yerinden sıçradı.

"Haydi küçük dostum!" diye bağırdı. "Şenliğe gidiyoruz ikimiz de..."

K ü ç ü k kız:

"Ama sen böyle nasıl gidersin?"

diye sordu.

"Giderim, giderim," dedi Cincin Hanım. "Sen benim bütün dediklerimi yaparsan çok da güzel giderim."

Küçük kız Cincin Hanım'ın her istediğini yapacağına söz verdi. Ama Cincin Hanım da garip şeyler istiyordu doğrusu. Önce kendisini lavaboya götürmesini istedi. Küçük kız Cincin Hanım'ı lavaboya götürünce Cincin Hanım musluğu açıtırıp üstünü bir güzel temizledi. Sonra küçük kızdan dikiş sepetindeki kurdeleyi alıp kendisini bir güzel ambalaj yapmasını istedi.

"Sonra beni şu karton kutunun içine koy," dedi.

Küçük kız şaşkınlıkla:

"Ama neden?" diye sordu,

"Çünkü," dedi Cincin Hanım. "Piyanogoya bir armağan vereceğime söz verdim. Sözümü tutmak zorundayım. Kurabiyeler yandığına göre, ben de kendimi veriyorum armağan olarak. Oraya gittiğimizde beni armağan masasının üstüne bırak ve kurmalı bebek getirdiğini söyle. Ben sana göz kıptığım zaman beni alıp kurar gi-

yaparsın,

ben de onlara ne hünerli bir bebek olduğumu gösteririm."

Küçük kız söylenenleri aynen yaptı. Şenliğe gider gitmez, içinde Cincin Hanım'ın kımıldamadan durduğu paketi armağan masasının üstüne koydu. Herkes hayranlıkla masanın çevresine doluştu.

"Ne güzel bir bebek!" dediler. "Üstelik giysileri de kurdeleli."

"Gözleri gerçek gibi!"

Cincin Hanım herkesin kendinden bu kadar hoşlandığını görünce hemen küçük kıza göz kırptı. Ne yapacağını biliyordu küçük kız. Cincin Hanım'ı kutusundan çıkardı ve arkasından kuruyormuş gibi yaptı. Bir süredir Cincin Hanım'ı izlemekte olan insanlar bir de bu güzel bebeğin masanın üstündeki armağanlar arasında dolaşmaya başladığını görünce iyice şaşkına döndüler:

"Bakın yürüyebiliyor bu bebek!"

b i

Hele Cincin Hanım dansetmeye başlayınca şaşkınlıkları iyice arttı:

"Üstelik dans bile ediyor, şuna bakın!"

Gündüz Cincin Hanım'ın evine gelmiş olan üç şık hanım kendilerine ayrılmış olan şık koltuklarda gösterişli gösterişli oturuyorlardı. Bir tanesine çok pahalı bir fincan takımı verilmiş, öteki kendine zarif bir masa örtüsü seçmiş, üçüncüsü

de bol kremalı bir pastayı sahiplenmişti.

Cincin Hanım onları görünce, "Herhalde beni tanıdılar," diye düşündü. "En iyisi onlara gidip neden kurabiyeleri getiremediğimi anlatayım."

Üç şık hanım küçük bebeğin kendilerine doğru yürümesinden çok hoşlandılar.

"Gel bana gel!" dedi fincan takımına konmuş olan hanım ve kollarını açtı.

"Ne olur, onu biraz ben tutayım," dedi zarif masa örtüsünü kendine ayırmış olan öteki şık hanım.

"Ben de, ben de!" diye bağırdı kremalı pastayı evine götürecek olan üçüncü şık hanım. Sonra da aynen şunları söyledi:

"Ne güzel bir armağan bu bebek, hele o aptal kadının söz verip de getiremediği çirkin kurabiyelerin yanında..."

İşte bunu asla söylememeliydi; Cincin Hanım onun elinden atladı ve CUP! diye tam da o şık hanımın kremalı pastasının içine düştü, sonra da dolaş-

maya başladı. Şık hanım bir çığlık attı, ama herkesin kahkahaları onun çığlığını bastırmıştı.

İkinci şık hanım:

"Alın şu bebeği buradan!" diye bağırdı, ama Cincin Hanım pasta kreması kaplı ayaklarıyla çoktan onun zarif masa örtüsünün üzerinde küçük ayak izleriyle bir yol yapmıştı.

Üçüncü şık hanım:

"Çabuk alın şu bebeği burdan!" diye bağırdı. Ama artık çok geçti; Cincin Hanım çoktan onun pahalı fincanlarını de-virmeye başlamıştı bile. Bütün hepsi tuzla buz oldu.

Şenlik düzenleyicisi telaşa düşmüştü. Bir şeyler yapmalıydı. Hemen yüksek sesle bağırarak piyango-nun çekileceğini bildirdi de ortalık biraz yatıştı. "Piyango-da ilk olarak bu hünerli kurmalı bebek var," dedi düzenleyici.

Küçük kız bunu duyduğunda aklı başından gitti. Ya Cincin Hanım'ı birisi piyangoda kazanırsa?.. Bir daha evine dönemez Cincin Hanım! Hemen Cincin Hanım'ın kulağına eğildi ve fısıldayarak:

"Seni cebime atıp buradan kaçırayım mı?"

"Hayır," dedi Cincin Hanım.

"Ama ya seni birisi kazanıp götürürse?.."

"Ne olacaksa olsun bakalım."

Şenlik düzenleyicisi kazanan numarası-yı açıkladı:

"311"

Herkes biletine baktı, ama hiçbiri 311 değildi.

"Ohh, neyse," diye rahatladı küçük kız. Ama piyango yeniden çekilecekti. Tam o anda küçük kızın kendi cebinde de bir bileti olduğu aklına geldi. Numarası da... Evet! 311'di.

"Durun!" diye bağırdı. Biletini gösterdi. Düzenleyici bilete baktı. Evet, numara doğruydı. Cincin Hanım'ı küçük kız kazanmıştı!

Ertesi gün Cincin Hanım normal boyuna dönmüştü. Küçük kıza gülerek:

"Sen benim küçük kızımsın, değil mi?" dedi.

"Yoo," dedi küçük kız. "Asıl sen benim küçük bebeğimsin, çünkü ben seni piyangoda kazandım!"

BİLİMOYUN

FATİH ERDOĞAN

Geçen sayıda, "Ayıklayın pirincin taşını," demiştim. Acar, "Pilav mı yiyeceğiz?" diye sordu.

Domatesli olmasınmış. Oysa ben domatesli severim. Neyse, konumuz pilav değil ki...

Şu, piyango biletinin hep aynı gişeden alınmasını konuşuyorduk, ikramiyelerin genellikle belli bir gişeden alınan biletlerle çıkıyor olmasının arkasında ne vardı? O İstanbul dışındaki yakınımın kendi yaşadığı ilçedeki gişelerde satılan piyango biletlerine ikramiye çıkma şansı, o ünlü gişedekinden daha mı azdı? Ve bunun doğrusunu siz, buna akıllı bir türlü ermeyen birine nasıl anlatacaksınız?

Piyango çekilişinin nasıl yapıldığını biliyorsunuzdur: Noter huzurunda, kocaman bir saydam topun içinde dönüp duran ve üstünde sayılar bulunan topları birer birer bir kanaldan aşağı kaydırıyorlar. Hangi toplar ortaya düştüyse o sayılar kazanan numaraları oluşturuyor. Yani hangi numaraların çıkacağını önceden kimsenin bilmesine olanak yok. (Siz Sermet Erkin'in televizyonda Sayısal Loto sonuçlarını bilmiş olduğuna hepimizi inandırmasına bakmayın. Dostumdur, bilirim. Sanatının büyük bir ustasıdır.)

Şimdi şöyle bir düşünün: Hangi topların kanaldan aşağı yuvarlanacağını kimse bilemeyeceğine göre, şu ya da bu bilete ikramiye çıkacağını da kimse bilemez, değil mi?

Tıpkı, şu ya da bu gişeden alınan bilete ikramiye çıkacağını da kimsenin bilemeyeceği gibi.

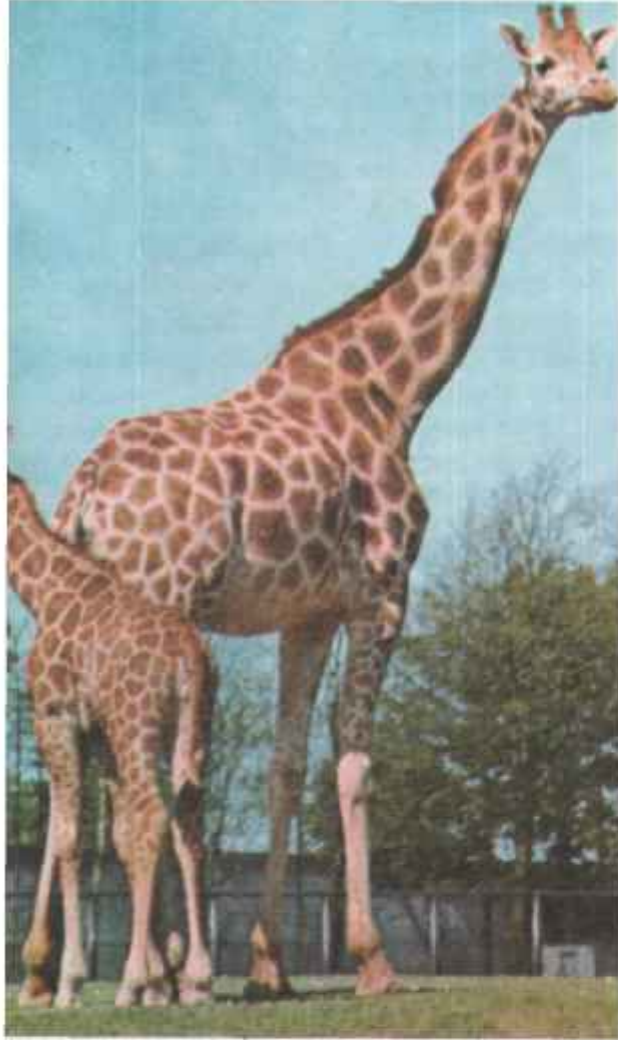
Öyleyse neden ikramiye çıkan biletlerin çoğu söz konusu gişeden alınmış olan biletler oluyor? Çok basit, en çok bilet oradan satılıyor da onun için. Birileri oranın "uğurlu" olduğuna bazı insanları inandırdığı için herkes biletini oradan almaya çalışıyor. Bir tabağın içine tam kırk tane yeşil zeytin, dört tane de siyah zeytin koyup iyice karıştırın. Sonra da elinize bir çatal alın ve gözlerinizi kapayıp çatalı tabağa saplayın. Söyleyin bakalım, çatalınıza yeşil zeytin gelme şansı mı daha yüksek, yoksa siyah zeytin mi? Tabii ki çok olan zeytin. Şimdi kendinizi zeytin yerine koyun. Çatal tepenize doğru geliyor. O sırada siyah zeytin mi yoksa yeşil zeytin mi olduğunuzun bir önemi var mı? Renginiz ne olursa olsun çatalın size saplanma olasılığı aynı. Yani bütün biletlere piyango vurma şansı eşit, hangi gişeden alırsanız alın.

Tam böyle güzel güzel anlatıyordum ki, Acar çatalın ucunda iki zeytinle karşıma dikildi. Zeytinlerden biri siyah, biri yeşildi. Ben de anlatmak istediğimi ne kadar güzel bir örnekle açıkladığımı düşünmüştüm.

"Bu yaz bir şey öğrendim," dedi Acar, "Zeytin ağaçları bir yıl az, bir yıl çok ürün verir? Sence neden?"

Verdiğim zeytinli örnek başıma iş açmıştı. Üstelik soruları ben soracakken, çetin bir soruyla karşı karşıya kalmıştım. Siz biliyorsanız, bana yardım edin.

Kırmızıfare Dergisi, Yeniçarşı Cad. 33 Ferah Ap. Kat: 4 Galatasaray İstanbul

Zürafa

Zürafalar dünyanın en uzun boylu hayvanlarıdır. Yetişkin erkek bir zürafanın boyu 5,5 metreyi aşar. Bacakları ve boynu uzun, gövdesi daha kısadır. Sırtı sağırına doğru alçalır. Boynunda dar bir yele, kuyruğunda kıllar bulunur.

Hem erkek, hem dişinin boynuzları vardır. Kuzeyde yaşayan bazı türlerde gözlerin arasında boynuza benzer bir çıkıntı daha vardır.

Afrika'nın

düzlüklerinde

çok geniş bir

alana yayılmış

olarak zebralarla

birlikte sürüler

halinde yaşar.

Akasya yapraklarını

yemeye bayılır.

Susadığı zaman ön

bacaklarını iki yana

açmak ve bükmek zorundadır. Uzun

bacaklarıyla saatte 48 km hızla

koşabilir. Dişi 14-15 aylık bir

hamilelik süresinin sonunda tek bir

yavru doğurur. Zürafanın görme,

işitme ve koku alma duyuları çok

keskindir. Başlıca düşmanları insan

ve arslandır. Zorda kaldığında güçlü

tekmeler savurur. Erkekler kendi

aralarında dövüşürken uzun

boyunlarını tokmak gibi kullanırlar. Sesi

ender durumlarda duyulduğundan

yaygın olarak sesi olmadığı

sanılmıştır. Oysa, iniltiye benzer bir

ses çıkardığı bilinmektedir.

Zürafalar koruma altına alındıkları

Doğu Afrika'da boldur. Öteki bazı

bölgelerde yoğun avcılık nedeniyle

tümüyle yok olmuştur.

Fatih Erdoğan

ABLAM AŞUREMİ AŞIRDI!

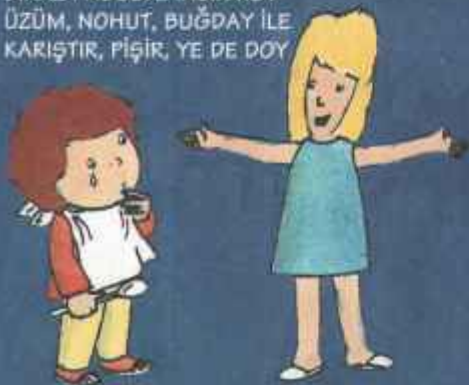

ANNEM AŞURE PİŞİRDİ
ABLAM AŞUREMİ AŞIRDI!

AŞUREMİ
İSTERİM,
AŞUREMİ
İSTERİM, DİYE
AĞLADIM.
ABLAM DEDİ:
"SUS AMAN, AL
İŞTE AŞURENİ
TOPLAYACAKSIN
BAŞIMA
HER GELENİ
GİDENİ..."

HEM AŞURE NEDİR Kİ?
BİRAZ FASULYE İNCİR KOY
ÜZÜM, NOHUT, BUĞDAY İLE
KARIŞTIR, PİŞİR, YE DE DOY

İÇİNDE HER ŞEY VAR, NE GÜZEL
BİRAZ PATLICAN, BİRAZ BİBER VE ŞEKER
AŞURE YAPMAK NE DE KOLAYMIŞ MEĞER.

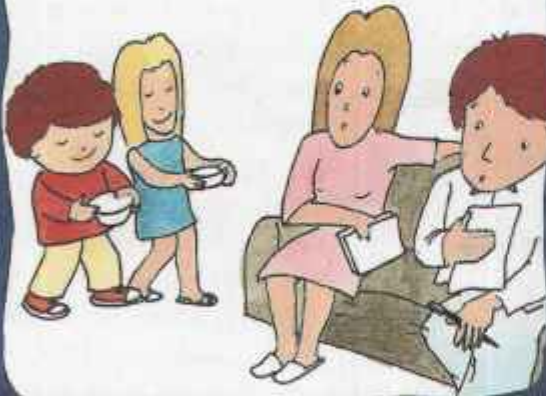
İŞTE UN, YAĞ, SALÇA, ZEYTİN
KAÇ YUMURTA BİLMEM AMA
YOĞURT KONULACAĞI KEŞİN.

BİRAZ KEKİK, NANE, TARÇIN, BAHAR AT
HER YEMEĞE LEZZET KATAR BAHARAT

HEP ONLAR PİŞİRECEK DEĞİL YA
BİRAZ DA BİZDEN YERİNLER...

DEMEDİM Mİ BAK, NASIL DA BEĞENDİLER.
BÖYLE BİR AŞUREYİ BELKİ HİÇ YEMEDİLER.

HAYDİ YİYİN ÇABUK ÇABUK, DAHA BİR TENCERE
VAR
SAKIN YARIM BIRAKMAYIN, YOKSA ARKANIZDAN
AĞLAR

ELİNİZE SAĞLIK ÇOCUKLAR, AMA ŞİMDİLİK TOKUZ
AHCILIĞINIZ MÜKEMMEL, SERVİS İSE KUSURSUZ
YARIN AKŞAMÜZERİ KEK YAPALIM BİRLİKTE
HAYT! ŞİMDİ UYKUYA, NERDEYSE SAAT DOKUZ

BİR KİTAP BİR YAZAR SELMA ERDOĞAN

Mini'nin Cici Dedesi. Yazar ve Resimleyen: Christine Nöstlinger. Türkçesi: Firuzan Gürsüz. Aksoy Yayıncılık.1998.

Aksoy Yayıncılık
Aytar Cad. No:25
1.Levent
İstanbul
Tel: 0212-284 84 36
Faks: 0212-284 84 37

Mini'nin alıngan mı alıngan bir büyükannesi var. O alınmasın diye, her söylediklerini ölçe biçer söylemeye özen göstermek evde bir kural haline gelmiş. İşte bu alıngan büyükanne günün birinde gittiği tatil yerinde Bay Rudi ile tanışıp evlenmeye karar verir. Bunda ne var ki, demeyin; Mini, öteden beri büyükannesini komşu Bay Zickel'e yakıştırmaktadır ve eğer büyükanne bir gün evlenecekse, bu damadın Bay Zickel olmasını istemektedir. Anne işe karışır; büyükannenin hayatına karışmalarının doğru olmadığını anlatır Mini'ye ve ağabeyi Marti'ye. Aslında haklıdır da, ta ki bir gün Mini, bu evliliğin yürümeyeceğine ilişkin bir ipucu ele geçirene kadar...

Mini Maskeli Baloda. Yazar ve Resimleyen: Christine Nöstlinger. Türkçesi: Firuzan Gürsüz. Aksoy Yayıncılık.1998.

Mini'den hiç hoşlanmayan, onunla her gördüğü yerde alay eden Kornelya bir maskeli balo sayesinde Mini ile arkadaş olmayı başarıyor.

Mini'nin Serüvenleri adıyla yayımlanan bu dizinin tamamı 11 kitap. Tamamı renkli resimli, yazılan kolay okunur bir büyüklükte basılmış, kullanılan kâğıt, baskı ve sert kapak cilt işçiliği son derece kaliteli.

Bulamazsanız beni arayın: 0212-252 63 75(Selma)

Mavibulut Yayınları

OKULÖNCESİ ETKİNLİKLER

Artık Kendim Boyayabilirim Fatih Erdoğan

Artık Kendim Çizebilirim Fatih Erdoğan

Aç Tırtıl Eric Carle

Annem ve Ben Leyla Sakpınar

Kardeşim Ve Ben Leyla Sakpınar

Babam ve Ben Leyla Sakpınar

Dedem ve Ben Leyla Sakpınar

Sevgi Kitabı Nuran Turan

Anneme Neler Oluyor? Özlem Mumcuğu

Saklambaç Oyunu Nuran Turan, *Mistik*

Barış Çiçeği Nuran Turan, *Turgut Keskin*

Yok Devenin Başı Nuran Turan, *Sibel Demirtaş*

ARTIK KENDİM OKUYABİLİRİM

Fili Yuttu Bir Yılan Fatih Erdoğan

Beş Beyaz Benekli Baykuş Bana Bakıyor Fatih Erdoğan

Pabucumun Bağı Çözüldü Fatih Erdoğan

Okula Geç Kaldım Fatih Erdoğan

Dedem Bana Düdük Yaptı Fatih Erdoğan

Geçiyordum Uğradım Fatih Erdoğan

Ablam Bana Dil Çıkardı Fatih Erdoğan

Sınıfta Kaldım Haberim Yok Fatih Erdoğan

Kuşumu Kim Kışkırladı? Fatih Erdoğan

Beş Beyaz Benekli Baykuşun Dönüşü Fatih Erdoğan

Korkunç Korkuluğun Korkusu Fatih Erdoğan

ÖYKÜLERLE EĞİTİM

Yağmur Yatağını İslatınca Jülide Sevim Aysun Yıldız

Sünnetçioğlu

Kim Korkar Gambliom'dan Nuran Turan *Sibel Demirtaş*

Pofuduk Tembeller Ülkesinde İlda Delimenkanoğlu *Melek*

Öndün

Küçük Beyaz Bulut Sepil Ural

Yıl Dede'nin Dört Kızı Perihan Karayel

Etekleri Zil Çalan Kız Nilgün Mete Aydagül

N11 Soru Soruyor Seza Aksoy *Ümit Öğmel*

FINDIK KİTAPLAR

Gökyüzündeki Tuhaf Delik Dilek Akal Bishku

Bir Işık Bin Işık Handan Derya

Halil'in Yeni Ayakkabıları Turan Akıncı *İnceer*

EDEBİYATA DOĞRU

Serdar'a Öyküler Nuran Turan *Saadet Ceylan*

Serdar'ın Zaman Yolculuğu Nuran Turan *Mehmet*

Koyunoğlu

Babaannemin Öykü Sepeti Nuran Turan *Saadet Ceylan*

Serdar'ın Rüya Kapanı Nuran Turan *Mustafa Delioğlu*

Kapadokya'nın Sırları Nuran Turan *Nuri Abat*

Nasreddin Hoca Eğlence Köyü Nuran Turan *Nazan*

Erkmen

Nasreddin Hoca Ve Serdar Nuran Turan *Nazan Erkmen*

Gönül KUŞU Michal Snunit *Fatih Erdoğan*

Atatürk ve Serdar Dolmabalıç'de Nuran Turan

Atatürk ve Serdar Anıtkabir'de Nuran Turan

Atatürk ve Serdar Yalova'da Nuran Turan

Atatürk ve Serdar Pera Palas'ta Nuran Turan

KİTAP KURDU

Küçük PrenS Saint-Exupery

Uçurtmam Bulut Şimdi Sevim Ak

Seni Seviyorum Coco Güngör Köknel

Penguen Tigi'nin Özlemi Melek Güngör

Onu Seviyorum Fatih Erdoğan

Sen Bir Kızılderilisin Hannes Janosch

COCO ve Sirk Yıldızı Güngör Köknel

İsmail ve Babamın 68 Kuşağı Necdet Neydim

Benim Orkestram Sizinkini Döver Melek Güngör

Çirkin Çirkef Cinleri ve Gül Sokağı Sakinleri

Savaşı Dilek A. Bishku

Anıtların Öyküleri Adnan Özyalçiner

İlk Zıpzır Bilmeceler Yavaş Ural

Kolo Vedat Dalokay

Masallarla Dünya Gezisi Gülçin Alpöge

BİLGİ/BİLİM/ARAŞTIRMA

Kütüphanecilikte Bilgisayara Geçiş Mesut Yavaş

Anadolu Liselerinde Kültürel Sorunlar Meral Alp

Çocuk Kültürü İpsirli

İlköğretim Kurumu Seçme Nilgün Binsık

Kitap kataloğumuzu ve fiyat listemizi edinmek için 0212-252 63 75 numaralı telefonu, 0212-244 08 60 numaralı fakslı kullanabilir veya mavibulut@superonline.com adresine elektronik posta gönderebilirsiniz.

Üç eşsiz dergi...

Sizin için...

Aylık çocuk dergisi...

Eşi benzeri yok. Okumayı seven, güzel şeyler okumak isteyenler için... Abone olun, size hep gelelim...

12 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 4.500.000 TL
(Abone olmak için orta sayfayı kullanınız.)

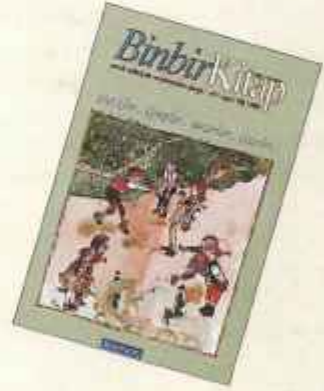

Büyükleriniz için...

Çocuk edebiyatı araştırmaları dergisi.
Anne babalar, kütüphaneciler,
araştırmacılar, yazarlar, çizerler,
öğretmenler için... Abone olun.

4 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 2.200.000 TL

(Abone olmak için orta sayfayı kullanınız.)

Kedi dostları için...

Kedileri ve hayvanları seven herkes
için...

4 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 2.200.000 TL

(Abone olmak için orta sayfayı kullanınız.)

ISSN 1300-3291-8-1

9 771300 329184

82